

EDITORIAL

Cercetare fără tineri?

În zilele noastre, în România, se vorbește destul de des despre cercetare, mai ales de către persoane care nu înțeleg fenomenul și, de fapt, nu sunt interesate cu adevărat de acest subiect. Atât de mult sunt interesați că de la bugetul țării se asigură doar câteva salarii, restul ... să se descurce! Să nu ne mirăm că în curând nu vor mai exista institute de cercetare capabile să rezolve chiar și tematici simple. Vorbesc de institute pentru că, tradițional, ele se ocupau de cercetarea aplicativă.

Dr. Ing. Petrin DRUMEA
DIRECTOR PUBLICAȚIE

Primul lucru important făcut după 1990 a fost să desființăm ideea de proiectare, cu tot ce implică ea, pentru a ne alinia la ... chiar nu știu la ce. Un alt lucru important făcut de coordonatori a fost să decidă că bazele cercetării, chiar și ale celei aplicative, se vor muta pe lângă universități, fără a le sprijini în preluarea acestei sarcini. Dacă la început lucrurile au mers cât de cât, astăzi constatăm că majoritatea centrelor de cercetare de pe lângă Universități au personal în vârstă, cu puține abilități de cercetători, iar Institutele se bazează pe foștii specialiști, acum la vârsta pensiei.

E greu de convins un tânăr să devină cercetător când salariile sunt mici, eforturile sunt mari, iar munca este apreciată pe criterii stabilite de oameni care nu au lucrat efectiv în cercetare. Fără să fac o cercetare statistică, constat la o privire generală că numărul de profesori și conferențieri este cam egal cu cel al asistenților și că numărul cercetătorilor de gradele 1 și 2 este cam egal cu cel al asistenților cercetători și cercetătorilor simpli.

Dacă este așa, o fi în regulă? Oare nu ar trebui să urmăm exemplul țărilor într-o creștere rapidă, și nu pe al celor aflate într-un declin pe care nu îl recunosc? Fără aducerea de urgență a tinerilor în zonele de cercetare, indiferent în ce structuri se găsesc acestea, și fără lansarea unor programe naționale de cercetare concrete și cu finalizări utile economiei putem să ne luăm adio de la o dezvoltare rapidă și efektivă.

Poate se va conveni că inginerii trebuie să conceapă echipamente și tehnologii, că trebuie să fie inventatori și că trebuie să transfere o parte din rezultate în economie. Chiar nu putem reduce importanța articolelor teoretice de tip modern, adică cele care tratează probleme neesențiale cu formule la modă, definind aceasta activitate drept cercetare fundamentală?

Experiența ultimilor 10 ani îmi spune că atunci când tinerii sunt implicați în lucruri concrete devin activi și interesați de probleme. Este greu să fie convinși că doar studiile de sertar și articolele fără fond reprezintă cercetarea actuală, motiv pentru care părăsesc această activitate. Totuși, există speranțe atât timp cât încă mulți tineri se interesează de domeniu.

Multă sănătate!

EDITORIAL

Research without young people?

Nowadays, in Romania, there is quite often much talk about research, especially by people who do not understand the phenomenon and, in fact, are not really interested in this topic. They are so interested that only a few salaries are provided from the national budget, the rest ... let them provide for themselves! Let us not be surprised that soon there will be no more research institutes capable of solving even simple topics. I am saying 'institutes' because, traditionally, they were the ones to deal with applied research.

Ph.D.Eng. Petrin DRUMEA
MANAGING EDITOR

The first major thing done after 1990 was to dismantle the idea of design, with all that it entails, in order to align with ... I really don't know what with. Another important thing the coordinators did was to decide that the foundations of research, even applied research would be passed on to universities, without supporting them in taking on this task. While in the beginning things went more or less, nowadays we find that most of the research centers attached to the Universities have elderly staff with little research skills, and the research Institutes rely on former specialists, now at their retirement age.

It is difficult to convince a young person to become a researcher when the salaries are low, the efforts are high, and the work is assessed according to criteria established by people who have not actually worked in research. Without doing a statistical research, I find at a glance that the number of professors and associate professors is about equal to that of assistant professors, and the number of 1st and 2nd rank researchers is about equal to that of research assistants and simple researchers.

If so, is it okay? Shouldn't we follow the example of fast-growing countries, not of those in a decline that they don't recognize? Without urgently bringing young people to research areas, whatever structures they are located in, and without launching realistic national research programmes with useful endings for the economy we can say goodbye to rapid and effective development.

Maybe we will agree upon the fact that engineers need to design equipment and technology, that they need to be inventors, and that they need to transfer some of the results to the economy. Really, can't we reduce the importance of modern theoretical articles - that is, those that address non-essential issues with fashionable formulas, defining this activity as fundamental research?

Experience of the last 10 years tells me that when young people are involved in realistic things, they become active and interested in issues. It is hard for them to be convinced that only record studies and contentless papers are the current research, reason why they leave this activity. However, there is hope as long as yet many young people are interested in the field.

I wish you all good health.